HORGÁSZAT A FISHMANIA TAVON

Nem először vagyok itt. Már ki tudja hanyadszor! Valami mindig újra idevonz. Pedig van még ilyen magántó bőven az utóbbi időben. Nekem itt tetszik.

Barátommal, Döncivel szoktunk horgászni, ezúttal egy másik társam „Vízenjáró tollforgató”, versenyző is velünk tartott. Húzsvár Józsi nagy tudósa a horgászatnak, a versenyeken nemigen ad alább egy dobogós helynél.

Társamat, aki mindig csak azt szokta mondani, hogy csak egy halat fogjunk, akkor ő már meg lesz elégedve, most azzal szekíroztam, hogy itt van Józsi, aki biztos megfogja majd azt a bizonyost. De hát álljon meg a menet, olyan víz ez, ahol másnak kell megfogni az én halamat?! Dehogyis, hiszen a tó tele van szebbnél szebb halakkal. Aki csak egy kicsit is konyít a horgászathoz, az már foghat.

Józsi az U betű alakú tó jobb belső szárát vette faggatóra, még mi egy terebélyes japán fűz árnyékában a bal oldalt. Relatív közel voltunk egymáshoz, bírtunk beszélgetni. Józsi két féder aduttot állított fel, míg egy szuperfinom szereléssel meg tollazott. A beetetés java részét is oda szánta. Két fenekesem bölcsen hallgatott, önsúlyos úszóm azonban igencsak kiemelkedett a vízből, majd ünnepélyesen el is tűnt, de nem akadt. Közben horgászcsúzlimmal szorgalmasan lövöldöztem be az etetőgombócokat. Józsi nem akármivel etetett, jól bevált versenykeveréket alkalmazott, aminek aztán meg is lett az eredménye. De ne vágjunk a dolgok elejébe!

Itt is-ott is hal ugrott, éppen a csalik közelében, de a kukorica sehogy sem smakkolt nekik. Még akkor sem, amikor gilisztával élesítettük azt. Dönci már unta a várakozást és egyre forszírozta az élőcsalit. Én azonban idegenkedtem az apróbb halak reagálásától. Mint később kiderült, a nap mégis a „gilisztacsali” jegyében telt el.

Józsi törte meg a jeget. Finom, hajlékony botja jelezte, hogy ő már fáraszt. Hamarosan egy szép, nyúlánk tükrös került terítékre, kiló körüli. Ilyenből van a legtöbb a tóban, de van nagy is, de akkor jaj a finom szereléknek!

Dönci unszolására aztán piros gilisztát meg légypondrót szendvicseltem össze, ami nem sokára meg is hozta az eredményt. Az egyik karikám lassan, araszosan emelkedni kezdett. Ez a ponty is olyan volt, mint a Józsié. Pillanatnyilag döntetlen volt az eredmény a két horgásztábor között. Persze nem sokáig, mert versenytársam szokás szerint ugyancsak ráérzett a pontyokra, úgymond beérett nála az etetés. Egyre-másra jöttek a szép pontyok, de ez már nem is ment csodaszámba, inkább Józsi rendhagyó taktikája. Azt találta ki, hogyha csak egy kicsit is eltávolodik a botoktól, máris van kapása. Ez azután bevált, (nagy általánosságban is így szokott lenni). Józsit aztán számtalanszor láttuk a botokhoz futni. Többször már csak az üresen fityegő zsinórvégre ért oda. Hanem egyszer csak könnyű szerelését valami nagyon elkezdte húzni. Hiába sétált utána a parton, az csak ment. Mondta is: „Ez nem jön, csak megy.” Aztán leakadt, talán jobb is, nem kellett újra szerelni.

Dönci barátom három haza szánt pontya közül egyet mégis más fogott meg, kettőt én. Neki sehogy sem sikerült valamit megakasztani, pedig de szeretett volna! Éppen ebből a megfontolásból maradtunk majdnem naplementéig, de majd legközelebb talán sikerül neki.

Bojniczky György

Fővédnök:
Metalmania d.o.o.
www.metalmania.rs

Nyitva tartás: 06-18 óráig hétvégenként.
Bejelentkezés kötelező!
50%-os **kedvezmény**ben részesülnek a 65 évnél idősebbek, nyugdíjasok, ifik, nők, rokkantak.

Téli szünet: október 1. – március 31.

Martonos, Slatina 2.
info-sales:
tel: +381/24/875-501 mob: +381/63/7488-149
info@salas-tandari.com **www.salas-tandari.com**